

РЕШЕНИЕ

№ 2699

гр. София, 03.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.05.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Георгиев, като разгледа дело номер **2055** по описа за **2011** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН

Образувано е с касационна жалба вх. № 5600 от 17.03.2011 г. по описа на Административен съд – С. град и вх. № 7934 от 08.03.2011 г. по описа на Софийски районен съд на “Р С” Е., ЕИК *, със седалище и адрес на управление гр. С., район В, ул. Ц., представлявано от управителя Р С А срещу решение от 05.02.2011 г. по НАХД № 13903 от 2010 г. по описа на СРС, НК, 15 състав, с което е изменено наказателно постановление № 29 – * от 05.10.2010г., издадено от Р М, на длъжност Изпълнителен директор на ИА “Г.”, с което на касатора на основание чл.416, ал.5 във връзка с чл. 414, ал.3 от КТ е наложена на касатора "имуществена санкция" в размер на 5 000 /пет хиляди/ лева за нарушение на чл. 63, ал.2 от КТ, като НАМАЛЯВА размера на санкцията на 3000 /три хиляди/ лева.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от “Р С” Е., с която се иска неговата отмяна като постановено в нарушение на закона, съществено нарушение на процесуалните правила и необосновано. Предлага се да се отмени решението на СРС и вместо него да се отмени наказателното постановление. В съдебното заседание редовно призован не се

явява и не се представлява. Постъпило е писмено становище.

Ответникът по касационната жалба редовно призован се представлява от юрск. К, която оспорва касационната жалба и моли същата да се отхвърли като се потвърди решението на СРС.

Представителят на С градска прокуратура намира жалбата за неоснователна, поради което не следва да бъде уважавана.

Административен съд С. – град, 2 – ри касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал.2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна: На 09.08.10 г. около след 15.30 часа била извършена проверка в „Р.“ Е. от гл.инспектор в ИА „Г.“ - А и ст.юрисконсулт Т. По време на проверката било установено лицето К А Б, ЕГН:*, която полагала труд като крояч, подготвяйки новата колекция на дружеството. Б попълнила Декларация на осн. чл.399, във вр. с чл.402, ал.1 т.3 и ал.2 от КТ, в която посочила, че работи при юридическото лице от датата на проверката - 09.08.Юг. на длъжност „крояч“ с работно време от 08.30 до 17.30 часа като няма подписан трудов договор. Работничката не била получила и копие от уведомлението по чл.62, ал.3 от КТ. Проверката продължила по документи и в ИА „Г.“ на 11.08.Юг. като приключила на 13.08.10 г. Междувременно от страна на дружеството били представени трудов договор №48/09.08.10 г., сключен между юридическото лице и Б, справка с изх.№*0592/10.08.10г. от НАП за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.4 от КТ. Постъпили и писмени обяснения от прокуриста на дружеството /от 11.08.10 г/. Резултатите от проверката били удостоверени в изготвен на 13.08.10 г. Протокол за извършена проверка. На осн. чл.404, ал.1 от КТ били дадени и съответни задължителни предписания. Препис от протокола бил връчен на датата на изготвянето му на надлежно упълномощен представител на дружеството /пълномощно от 25.08.09г/. На същата дата бил съставен и АУАН №29-*/13.08.10. от извършилия на място проверка служител на ИА „Г.“ в присъствие на свидетелите по установяване на нарушението — Т и по съставяне на АУАН — Д. Препис от АУАН срещу подпис, надлежно удостоверение с разписка, бил връчен упълномощения представител на дружеството-нарушител на датата на съставяне на АУАН.

Касационната жалба, подадена от “Р С” Е. е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба се явява неоснователна. За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост и правилно е установил фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са мотивите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са постановени при точното спазване

на законовите изисквания.

Видно от АУАН, същият съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 ЗАНН реквизити: посочени са фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 ЗАНН изчерпателно и прецизно е посочена законовата разпоредба, която е нарушена. АУАН № 29 - * от 13.08.2010 г. е съставен в присъствието на свидетели и връчен на касатора без възражения.

Видно от събраните по делото писмени и гласни доказателства пред въззивната и касационната инстанция не са представени такива, които да разколебят описаната фактическа обстановка.

Въз основа на доказателствения материал по делото се установява, че издаденото на базата на цитирания АУАН наказателно постановление отговаря на изискванията на чл. 52-58 ЗАНН. Процесното НП е постановено от компетентен орган и отговаря на императивните изисквания на чл. 57, ал.1 ЗАНН - в него се съдържат всички изискуеми от закона реквизити. Налице е идентичност между описанието на нарушението в АУАН и в НП, както и в правните разпоредби, които са посочени за нарушени.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал.2 от АПК и въз основа на фактите, установени от въззивният съд, съгласно чл. 220 от АПК, втори касационен състав на Административен съд С. – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и постановено при неправилно приложение на материалния закон с оглед определяне размера на наложеното наказание. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Правилно въззивната инстанция е изменила наказателното постановление в частта на наложената санкция като е съобщила факта, че това не е първото нарушение на касатора на чл. 62, ал.3от КТ.

Административен съд С. – град, 2 – ри касационен състав, намира касационните оплаквания, възведени в жалбата на касатора “Р С” Е., по повод на която е образувано настоящето производство, за **неоснователни**.

Обжалваното в настоящето производство решение на СРС е законосъобразно. Районният съд правилно е възприел и изтълкувал гласните доказателства в светлината на останалите събрани по делото писмени доказателства. Изводите на предходната инстанция се споделят изцяло от настоящия съдебен състав на Административен съд С. – град и по вече изложените съображения.

При субсидиарното действие на НПК, Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, на базата, на които е постановил законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал.2, предложение 1 от АПК, Административен съд С. – град, 2 – ри касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА постановеното по НАХД № 13903 от 2010 г., решение от 05.02.2011 г. на С районен съд, НК, 15 състав

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.